

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška, soudkyně zpravodajky Mgr. Sylvy Šiškeové a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **JUDr. F. K.**, zastoupen Mgr. Petrou Raškovou, advokátkou se sídlem Šaldova 34, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 56, Praha 4, zastoupena Mgr. Jiřím Sitou, advokátem se sídlem Rybná 14, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2020, č. j. KUKHK-8461/DS/2020-2 (Ma), v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 6. 2020, č. j. 30 A 36/2020 – 144, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, který zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného označenému v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř o odnětí vlastnického práva stěžovateli k pozemku pozemková parcela č. X v katastrálním území H., zapsaném na listu vlastnictví č. X u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Náchod (dále též „vyvlastněný pozemek“) podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě a zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Vlastnické právo k pozemku přešlo na Českou republiku, přičemž příslušnou k hospodaření s pozemkem se stala osoba zúčastněná na řízení. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že vyvlastněný pozemek je jediným pozemkem, přes který mohou zemědělské stroje ze silnice I/37 vjíždět na jeho další pozemky. Oproti řízení před krajským soudem již jeho obavy nejsou hypotetické, neboť v důsledku skutečnosti, že stavebník již na pokyn osoby zúčastněné na řízení započal stavební činnost, byl stěžovateli znemožněn přístup na vyvlastněný pozemek, a tím i ke všem jeho dalším pozemkům. Ohledně svých zemědělských pozemků je tedy zcela vázán na stávajícího nájemce, jenž obhospodařuje i okolní pozemky. Tento nájemce nadto neobhospodařuje veškeré stěžovatelovy pozemky, neboť některé z nich nejsou zemědělskými pozemky, nýbrž louka

a stromový porost při řece Labe. Stěžovatel tedy momentálně nemá přístup k přibližně 4 ha svých pozemků. Pro úplnost stěžovatel dodal, že osoba zúčastněná na řízení slíbila vybudovat nový sjezd na jeho pozemky, z dohody o tom však sešlo.

[3] Žalovaný i osoba zúčastněná nařízení shodně navrhl, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v citovaném ustanovení, tj. 1) výrazný nepoměr újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[5] Stěžovatelem tvrzená újma má spočívat v omezení výkonu jeho vlastnického práva k pozemkům, jež navazují na vyvlastněný pozemek č.X. Jako důkaz stěžovatel navrhl nahlédnutí do katastru nemovitostí. Uvedl však pouze odkaz na listy vlastnictví č. X (správně X – pozn. soudu) a X v katastrálním území H., přičemž na listu vlastnictví X je stěžovatel stále veden jako vlastník vyvlastněného pozemku č. X, byť je u něj vyznačena plomba, a na listu vlastnictví X je uvedeno celkem 18 pozemků, které stěžovatel vlastní v režimu společného jmění manželů. Stěžovatel však nijak nespécifikoval, které konkrétní pozemky z listu vlastnictví X jsou napadeným rozhodnutím dotčeny, jaká je jejich poloha vůči vyvlastněnému pozemku, zda jsou k nim možné jiné přístupové cesty apod. Stěžovatel nedoložil, že není oprávněn vstupovat na své pozemky ze svých okolních pozemků, třebas i pronajatých, a na podporu svých tvrzení včetně tvrzení o nájmu nepředložil žádné důkazy (nájemní smlouvu). Stěžovatel nekonkretizoval, proč by potřeboval se zemědělskými stroji vjíždět na pozemky, které má údajně v nájmu jiný subjekt.

[6] Nelze také vyloučit, že by stěžovatelem tvrzená újma trvala v případě přiznání odkladného účinku i nadále. I když by byly v důsledku odkladného účinku pozastaveny stavební práce na pozemku č. X, stěžovatel by zřejmě nadále neměl přes tento pozemek ke svým ostatním pozemkům přístup, neboť z prostého přiznání odkladného účinku by žádnému subjektu nevznikla povinnost vybudovat stěžovateli požadovaný sjezd, vrátit vyvlastněný pozemek do původního stavu či jinak zajistit přístup k jeho pozemkům přes vyvlastněný pozemek, na němž již započaly stavební práce a jehož stav bez dalšího přístup k jiným pozemkům zřejmě neumožňuje (ostatně ani k této okolnosti stěžovatel nic konkrétně netvrdil). Odklad výkonu rozhodnutí žalovaného by tedy stěžovateli nemohl prospět a na jeho situaci by nic nezměnil.

[7] Lze poznamenat, že odkladný účinek žalobě nepřiznal ani krajský soud. Žalobu posléze zamítl rozsudkem, jenž je pravomocný; kasační stížnost je v tomto smyslu mimořádným opravným prostředkem. O to silnější důvody by proto musel shledat Nejvyšší správní soud, pokud by měl přiznat odkladný účinek kasační stížnosti proti pravomocnému rozsudku krajského soudu, tedy v situaci, kdy zásah do vlastnických práv stěžovatele již byl soudem ve smyslu čl. 36

pokračování

odst. 2 Listiny základních práv a svobod posouzen, oproti situaci, v níž se nacházel po podání žaloby krajský soud.

[8] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a zvážení tvrzení stěžovatele dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Protože nebyla splněna již tato první podmínka pro přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud se dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[9] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[10] Nejvyšší správní soud závěrem podotýká, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o věci samé (k tomu usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu